

4105 Den Bøh, af Lovf, indb. Reglerne f. Udskr. af Indkomsskat. 4106

komsskatten, at jeg ikke skulde have gjort det
 igjen idag, dersom jeg ikke havde hørt den
 Mands Ytringer, som ellers er en Forsvarer
 af Contingentsystemet, men som nu idag har
 forsvaret det nye Procentsystem. Det var For-
 mueffatten, som det ærede Medlem først ud-
 talte sig imod; han meente, at det vel i og
 for sig var retfærdigt, at man lagde Mere
 paa den Indtægt, der kommer af Formue, fordi
 der der var større Gøne, end paa den Ind-
 tægt, der kommer af personligt Arbejde; men
 han meente, at det var en urigtig Maade,
 hvorpaa Mindretallet har antydet, at man til-
 deels, burde) gaae frem, og som jeg vil
 tilraade at benytte i endnu større Omfang,
 at man ikke spørger om Formuens Rente, men
 holder sig heelt til selve Formuen. Den ærede
 Ordfører gjorde navnlig gjældende, at den For-
 mue, der var unproductiv, ikke skulde belægges
 med Skat; men dette kan jeg ikke være enig
 i, dette er blandt meget andet i mine Dine
 netop et stort Fortrin ved at gaae lige til selve
 Formuen, at ogsaa den unproductive Formue
 kommer med, og den bør komme; thi den er
 ligesaa vel Skatteevne som al anden Formue.
 Lad en Mand sætte sin Formue i Malerier,
 kostbare Bygninger eller Suraagjenstande af
 den forskjelligste Art, har den Mand ikke
 ligesaa god Skatteevne som den Mand,
 der tilveiebringer Ting til Salg ved Hjælp
 af sin Formue? Fordi han umiddelbart,
 fordi det er umiddelbar Nytte, der produceres,
 forbruger Værdierne, hvor Formuen dog ligesaa
 vel være skattepligtig som de Værdier, den
 anden Mand producerer, den Formue, der af-
 kaster Ting, der sættes i Omløb mellem Folk.
 Er det ikke netop en stor Fordeel, at den
 saakaldte unproductive Formue kommer med?
 Desuden er den jo ogsaa for den simple Be-
 tragtning Skatteevne. Og det Samme er
 Tilfældet, naar man undersøger, hvorledes saa-
 danne Formuer anvendes. Den ærede Ord-
 fører henviste til: hvilken Forskjel er der ikke,
 naar en Mand har forskjellige Procenter af
 sin Formue; men netop dette oplyser selv

det Urigtige i hans egen Tanke; thi disse til-
 syneladende Forskjelligheder ere de ikke For-
 skjelligheder, som viinde hørt ved nærmere
 Betragtning? Er ikke ordentligvis den større
 Rente i visse Anvendelser deels Betaling for
 Usikkerheden, Vederlag for Tab i andre Til-
 fælde, en Slags Assurancepremie, deels Be-
 talning for den personlige Uleilighed, Indtægten
 af personlig Virksomhed — en Indtægt, som
 Mindretallet saa fuldkommen rigtig stiller op
 som en særegen Gjenstand for Beskatning,
 som kommer med paa denne Maade, som den
 bør komme med? Netop naar man seer paa
 den forskjellige Indtægt, som de forskjellige
 Formuegjenstande give, viser det sig, hvor
 rigtig det er til Skyende og Sidst at holde
 sig til, hvad der virkelig er Skatteevne, nem-
 lig selve Formuen; det er det Sikreste, det
 er Udtrykket for alle Hensyn, den sande Netto-
 indtægt, den finder man ved at sætte For-
 muen efter dens Værdi. Saa kom den ærede
 Ordfører og sagde, at det, at vende sig til
 Formuen, var upraktisk; det undrede mig
 ikke at høre dette. Segn har vel hørt
 det før; men jeg troer, at det er for
 dristligt af den ærede Ordfører at sige
 det her, hvor der sidder saa mange Medlem-
 mer fra Landcommunerne. Det skulde ikke
 være praktisk og let at finde Formuen? Det
 er allerede fremhævet af den ærede Tale, der
 havde Ordet før mig, hvorledes det, idetmindste
 overalt i Landcommunerne, netop er let at finde
 Formuen; men jeg vil gaae videre og sige,
 at vil man her anvende en rationel Frem-
 gangsmåade ved at gaae til Formuebeskatning,
 nemlig Aftørrning, — man vil indvende, at
 det vilde støde paa Vanffeligheder ved For-
 eningen med den communale Beskatning, det
 er sandt, men jeg troer dog, hvis jeg
 dristede mig til i længere Tid at lægge Be-
 slag paa det høie Things Opmærksomhed, nær-
 mere at kunne paavise, at selv det kunde man
 komme nogenlunde let udover, man kan komme over
 Vanffelighederne, alene med Undtagelse af en
 eneste Deel af Formuen, hvor der virkelig er